

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Bartkowska

Protokolant stażysta Małgorzata Pakulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2015 r. w B.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 569,46 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści sześć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 marca 2014r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 630,00 zł (sześćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Joanna Bartkowska

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. wystąpiła z powództwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zasądzenie kwoty 1 569,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwana zawarła z pkt.pl (...) sp. z o.o. w dniu 26.03.2012r. umowę, na podstawie której spółka wystawiła faktury i spełniła swoje świadczenie, jednak pozwana nie dokonała zapłaty. Powódka podała, że na mocy umowy cesji w dniu 12.08.2013r. (...) sp. z o.o. S.K.A. nabył przedmiotową wierzytelność, którą następnie przeniósł na powodową spółkę zgodnie z umową z dnia 20.12.2013r. Powódka podała, że nabyła wierzytelność w wysokości 1 353,00 zł, a niniejszym pozwem dochodzi kwoty 1 569,46 zł, na którą składa się kwota należności głównej wynikającej z faktur VAT oraz ustawowe odsetki za opóźnienie w płatnościach.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 kwietnia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił w całości żądanie powódki.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, co skutkowało utratą mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazaniem sprawy do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie pozwana wskazała, że przedmiot sporu powstał w wyniku wyłudzenia i świadomego paserstwa oraz uporczywego nękania.

W uzupełnionym sprzeciwie pozwana podniosła zarzut nieistnienia umowy będącej źródłem zobowiązania wskazując, że umowa pomiędzy pozwaną spółką a poprzednikiem prawnym powoda nigdy nie została zawarta. Pozwana przyznała, że w dniu 26 marca 2012r. prezes zarządu pozwanej rozmawiał z konsultantem z pkt.pl, który proponował utworzenie strony internetowej pozwanej spółki i który poinformował, że umowa dojdzie do skutku dopiero z chwilą akceptacji przez spółkę przesłanej drogą elektroniczną propozycji strony internetowej. Pozwana wskazała, że do takiej akceptacji nie doszło, a strona internetowa nie została zrobiona profesjonalnie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 marca 2012r. do prezesa pozwanej spółki zadzwonił konsultant pkt.pl (...). z o.o. z propozycją utworzenia strony internetowej pozwanej spółki. W trakcie rozmowy prezes pozwanej zaakceptował przedstawione warunki umowy dotyczącej utworzenia strony internetowej, adresu domeny i czasu trwania umowy przez okres roku oraz wysokości wynagrodzenia w wysokości 110 zł netto miesięcznie.

Dowód: zapis rozmowy na płycie CD (k. 101), zeznania prezesa zarządu pozwanej spółki (...) (k. 97v, 110v)

Pkt.pl (...) z o.o. wykonała umowę i stworzyła stronę internetową pozwanej spółki prezentującą przedmiot działalności pozwanej oraz dane kontaktowe, zapewniła adres domeny oraz miejsce na swoim serwerze.

Dowód: wydruk strony internetowej (k. 80)

W związku z wykonaniem umowy pkt.pl (...) z o.o. wystawiła pozwanej faktury VAT Nr (...) każda na kwotę 110,00 zł netto, tj. 135,30 zł brutto tytułem wynagrodzenia za stworzenie strony internetowej zgodnie z umową Nr (...) z dnia 26 marca 2012r.

Dowód: faktury VAT: Nr (...) (k. 35), (...) (k. 36), (...) (k. 37), (...) (k. 38), (...) (k. 39), (...) (k. 40), (...) (k. 41), (...) (k. 42), (...) (k. 43), (...) (k. 44)

W dniu 5 marca 2013r. prezes zarządu pozwanej spółki przesłał do pkt.pl informację, iż nie zgadza się na utworzoną stronę internetową.

Dowód: korespondencja e-mail z dnia 5.03.2013r. (k. 79)

W dniu 12 sierpnia 2013r. pkt.pl (...) sp. z o.o. w W. zawarły z (...) sp. z o.o. S.K.A. w W. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której pkt.pl sprzedała wierzytelność przysługującą wobec pozwanej spółki, a następnie w dniu 20 grudnia 2013r. (...) sp. z o.o. S.K.A. w W. przeniosła przedmiotową wierzytelność aportem na powodową spółkę. W wyniku zawarcia powyższych umów powódka nabyła wierzytelność wobec pozwanej w kwocie 1 353,00 zł wraz z odsetkami i skierowała do pozwanej zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 1 554,53 zł obejmującej należność główną i odsetki.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 12.08.2013r. (k. 45-52), zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności z dnia 1 lutego 2014r. (k. 33), umowa objęcia akcji z dnia 20.12.2013r. (k. 59- 62)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów prywatnych, których prawdziwość i rzetelność żadna ze stron nie przeczyła -zarzuty pozwanej dotyczyły faktu zawarcia umowy a nie prawdziwości dokumentów, co pozwalało uznać je za miarodajne i wiarygodne źródło informacji o stanie faktycznym sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom prezesa zarządu pozwanej spółki w tym zakresie, w jakim znajduje oparcie w ustalonym stanie faktycznym. Sąd nie dał wiary, iż na nagraniu nie został rozpoznany głos reprezentanta pozwanej. Sąd dwukrotnie przesłuchiwał prezesa zarządu pozwanej i nie miał wątpliwości co do tożsamości rozmówcy. Nadto R. Z.

podczas zeznań złożonych w dniu 17 lutego 2015r. przyznał, że rozmawiał z konsultantem z pkt.pl w sprawie wykonania strony internetowej. W ocenie Sądu zeznania prezesa zarządu pozwanej w pozostałym zakresie są niespójne i sprzeczne z treścią nagrania na przedłożonej płycie CD.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że powodowej spółce przysługiwała legitymacja czynna w niniejszej sprawie. Poprzednik prawny powódki nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności wierzytelność wobec pozwanej spółki, a następnie przeniósł aportem na powodową spółkę. Powódka skierowała do pozwanej zawiadomienie o dokonanym przelewie wierzytelności, której to okoliczności pozwana nie zaprzeczyła.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów, Sąd ustalił, że wierzyciel pkt.pl (...) z o.o. zawarła z pozwaną umowę, na podstawie której obciążyla go fakturami VAT w wysokości 110,00 zł netto tj. 135,30 zł brutto miesięcznie. Powódka nabyła wierzytelność w wysokości 1353,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się na kwestii istnienia między stronami stosunku zobowiązaniowego. Powódka swoje roszczenie opierała na założeniu o istnieniu między stronami ważnej umowy, której to okoliczności pozwana przeczyła. Umowa o utworzenie strony internetowej winna być zakwalifikowana jako umowa o dzieło. Przedmiotem świadczenia wykonawcy jest tu bowiem osiągnięcie określonego, oznaczalnego na podstawie cech indywidualnych oraz sprawdzalnego rezultatu w postaci materialnej lub niematerialnej (**vide:** wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 grudnia 2013r., sygn. akt III AUa 712/1, LEX Nr 1409040). Poza jednak samym utworzeniem strony internetowej, poprzednik prawny powódki zobowiązany był również do spełnienia innych świadczeń, jak np. utrzymywanie strony internetowej przez okres roku i udostępnienia miejsca na serwerze oraz adresu domeny. W takim przypadku, przedmiotowa umowa uległa wzbogaceniu o elementy charakterystyczne dla umowy o świadczenie usług, a jej charakter z jednolitego uległ zmianie na mieszany. Umowa o dzieło jak i umowa o świadczenia usług (zlecenie – art. 734 k.c. w zw. z art. 752 k.c.), a w konsekwencji również umowa mieszana zawierające elementy obu w/w umów nazwanych, nie wymaga zachowania szczególnej formy prawnej ani też formy pisemnej pod rygorem nieważności. Umowa mogła zatem zostać zawarta w dowolny sposób, także przy pomocy środków bezpośredniego komunikowania się na odległość – jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie - za pośrednictwem telefonu.

W przedmiotowej sprawie w dniu 26 marca 2012r. odbyła się rozmowa telefoniczna pomiędzy pracownikiem spółki pkt.pl a prezesem zarządu pozwanej spółki uprawnionym do jej jednoosobowej reprezentacji. Przebieg tej rozmowy utrwalony został w formie zapisu audio na płycie CD. Strony różniły się w ocenie konsekwencji prawnych przedmiotowej rozmowy telefonicznej a ściślej w uznaniu czy doszło w jej trakcie do skutecznego zawarcia umowy pomiędzy stronami.

Zawarcie umowy wymaga złożenia przez jej strony zgodnych oświadczeń woli. W myśl zaś art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Umowa może być więc zawarta również w formie ustnej za pomocą środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość, tj. przez telefon. Skutek w postaci zawarcia umowy może być przy tym osiągnięty przy zastosowaniu różnych trybów. Jednym z nich jest tryb ofertowy, który charakteryzuje się tym, że na zawarcie umowy składają się wyraźnie wyodrębnione oświadczenia woli stron: stanowcza propozycja jednej ze stron zawarcia umowy, czyli oferta, oraz akceptacja tej propozycji przez drugą stronę, czyli przyjęcie oferty (art. 66 i n. k.c.). Ofertowy tryb zawarcia umowy może zostać zastosowany jako wyłączny, jedyny sposób doprowadzenia do złożenia zgodnych oświadczeń woli przez strony, ale również możliwe jest jego połączenie z trybem negocjacyjnym (por. K. Kopaczyńska-Pieczniak, Komentarz do art. 66 Kodeksu cywilnego, WKP 2012).

Zawarcie umowy wymaga złożenia przez strony oświadczeń woli obejmujących albo ustalone warunki umowy albo deklarację przyjęcia oferty. W myśl bowiem przepisu art. 70 § 1 k.c., w razie wątpliwości umowę poczytuje się za zawartą w chwili otrzymania przez składającego ofertę oświadczenia o jej przyjęciu. Oświadczenie woli, które ma być

złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią (art. 61§ 1 k.c.).

W niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że między pkt.pl (...) sp. z o.o. a pozwaną spółką doszło do zawarcia umowy. Przebieg rozmowy telefonicznej przeprowadzonej w dniu 26 marca 2012r. nie pozostawia wątpliwości, iż w jej trakcie doszło do skutecznego zawarcia umowy na warunkach w niej określonych. Strony ustaliły bowiem wszystkie istotne postanowienia tej umowy: treść świadczenia strony powodowej tj. stworzenie strony internetowej, przypisanie adresu domeny, miejsce na serwerze, roczną obsługę strony, jak również czas trwania umowy – 1 rok, wynagrodzenie strony powodowej 110 zł netto miesięcznie, a nadto termin płatności. Zawarcie umowy poprzedzone zostało przy tym negocjacjami dotyczącymi wysokości należnego poprzednikowi prawnemu powódki wynagrodzenia.

Ponadto prezes zarządu pozwanej został poinformowany w rozmowie telefonicznej o miejscu udostępnienia regulaminu, zaś na adres e- mail miał otrzymać jedynie potwierdzenie warunków umowy zawartej w formie ustnej podczas rozmowy telefonicznej. Brak doręczenia pozwanej regulaminu świadczenia usług w odpowiednim momencie, tj. przed zawarciem umowy, nie mógł mieć wpływu na sam fakt skutecznego zawarcia umowy a jedynie na jej treść. Konsekwencją niedopełnienia wymogów przewidzianych w treści art. 384 § 1 i 4 k.c. w zakresie udostępnienia wzorca umownego jest bowiem brak związania stron postanowieniami tego wzorca. W niniejszej sprawie pkt.pl posługiwała się wzorcem w postaci regulaminu świadczenia usług, który stanowił uporządkowany zbiór postanowień, ujęty w postaci odrębnego dokumentu, pozostającego poza tekstem zawieranej umowy. Innymi słowy miał on uzupełniać treść postanowień umownych indywidualnie uzgodnionych z kontrahentem o nowe elementy, które indywidualnie uzgadniane z nim nie były. A zatem fakt, iż strony nie były związane postanowieniami zawartymi we wzorcu umownym nie skutkuje uznaniem, iż nie wiązały ich również te elementy umowy, który uzgodnione zostały indywidualnie w trakcie rozmowy telefonicznej. W związku zaś z tym, iż strony ustnie ustaliły wszystkie istotne elementy umowy, roszczenia strony powodowej znajdowało swą podstawę w tych ustaleniach.

Należy podkreślić, iż spółka pkt.pl wykonała umowę, stworzyła bowiem stronę internetową, w której zawarła dane teleadresowe pozwanej spółki oraz wskazała przedmiot jej działalności. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej strona internetowa nie zawierała nieprawdziwych danych i nie dotyczyła jedynie naprawy wózków widłowych. W utworzonej stronie prezentującej pozwaną spółkę wskazano, że pozwana zajmuje się zarówno serwisem wózków widłowych, jak i remontem silników, ślusarstwem, obróbką skrawaniem, realizuje zlecenia związane ze spawaniem aluminium oraz spawaniem metali kolorowych, a także wykonuje linie do produkcji brykietu i biomasy. Powyższy zakres usług pozwanej jest tożsamy z jej działalnością.

Warunkiem zawarcia umowy nie było również dostarczenie materiałów do opublikowania strony internetowej. Umowa, jak już wyżej wskazano została zawarta w formie ustnej po zaakceptowaniu przedstawionych warunków, zaś ewentualne przesłanie materiałów graficznych miało odbyć się w terminie późniejszym. Przesłanie czy zaakceptowanie materiałów nie ma wpływu na fakt zawarcia umowy.

Strona pozwana nie wykazała by w odpowiednim czasie odstąpiła od umowy bądź by złożyła reklamację dotyczącą nienależytego wykonania strony internetowej. Twierdzenia prezesa zarządu pozwanej w tym zakresie nie zostały udowodnione. Ponadto strona pozwana nie wykazała, by wysłana została informacja, że nie wyraża zgody na publikację strony internetowej.

Mając powyższe względy na uwadze Sąd uznał roszczenie za uzasadnione w całości i zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 1 569,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art.481 § 1 i art. 482 § 1 k.c. mając na uwadze termin płatności uzgodniony przez strony. Na powyższą kwotę składa się suma 10 faktur VAT w wysokości 135,30 zł każda oraz skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu mając na uwadze wynik postępowania i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na powyższą kwotę składa się opłata od pozwu w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 600 zł.

SSR Joanna Bartkowska